

Warszawa, dn.   października 2020 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 8/IZ/20

w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 poz.1292 z późn. zm.), zwanej dalej „upp” w związku z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 411), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko X. Spółka Akcyjna z siedzibą w Y. zawarte we wniosku z dnia 30 września 2020 r., który wpłynął do Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 06 października 2020 r. o udzielenie interpretacji przepisów ustawy o zapasach dotyczących sposobu wyliczania uzysków rzeczywistych i maksymalnych uwzględnianych przy obliczaniu wymaganej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej utrzymywanej zamiennie za paliwa – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 30 września 2020 r., który wpłynął do Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 06 października 2020 r. o udzielenie pisemnej

interpretacji przepisów ustawy o zapasach, X. Spółka Akcyjna z siedzibą w Y., zwana dalej „Wnioskodawcą”, zwróciła się o udzielenie indywidualnej interpretacji w zakresie obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

W dniu 01 października 2020 r. Wnioskodawca uiszczył wymaganą opłatę od wniosku.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisany stan faktyczny oraz swoje stanowisko:

Wnioskodawca będąc równocześnie producentem i handlowcem w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 18 i 19 ustawy o zapasach prowadzi między innymi procesy produkcji paliw - wytwarzania paliw w procesie przerobu ropy naftowej, półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzania paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku, których powstaje, co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich (art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy o zapasach). Wnioskodawca, w związku z wykonywaną działalnością, w tym strukturą produkcji i przywozu ropy naftowej jest zobligowany do tworzenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej. Przy obliczaniu minimalnej wielkości zapasów obowiązkowych w zakresie ropy naftowej, Wnioskodawca uwzględnia między innymi ilość ropy naftowej wykorzystywanej do produkcji paliw w poprzednim roku kalendarzowym, dla której obliczenia stosuje między innymi współczynnik uzysku paliw z ropy naftowej przerobionej w poprzednim roku kalendarzowym (art. 5 ust. 3c Ustawy o zapasach) - uzyski rzeczywiste. Wnioskodawca stosuje ponadto maksymalne współczynniki uzysku paliw obliczając ilość ropy naftowej utrzymywanej zamiennie za paliwa w oparciu o uregulowania art. 7 ust. 9 w zw. z art. 7 ust. 8 Ustawy o zapasach.

W związku z koniecznością dostosowania wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych do zmian wprowadzonych w Nomenklaturze Scalonej, Rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 7 sierpnia 2020 roku w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów

interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1373), obowiązującym od dnia 01 września 2020 r., wprowadzono następujące kody CN w następujących grupach produktowych: ciężkie oleje opałowe: 2710 19 66, 2710 19 67, 2710 20 32, 2710 20 38, 2707 99 99; oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe: 2710 20 16; benzyny silnikowe: 2707 50 00.

Na tle przywołanych zmian pojawiła się po stronie Wnioskodawcy konieczność potwierdzenia sposobu wyliczania uzysków rzeczywistych i maksymalnych z przerabianej ropy naftowej uwzględnianych przy obliczaniu wymaganej ilości zapasów obowiązkowych w zakresie ropy naftowej oraz przy obliczaniu ilości zapasów ropy naftowej utrzymywanej zamiennie za zapas obowiązkowy paliw, w szczególności w zakresie mających zostać utworzonych w roku 2021 zapasów obowiązkowych ropy naftowej, obliczanych w oparciu o działalność spółki w roku 2020, w sytuacji kiedy dochodzi do zmian w zakresie systemu zapasów interwencyjnych w trakcie danego roku kalendarzowego polegających na objęciu w trakcie roku kalendarzowego systemem zapasów interwencyjnych wytwarzanych przez Wnioskodawcę paliw (m. in. o kodach CN 2707 99 99 oraz 2707 50 00).

Wnioskodawca stoi na stanowisku, że zasady wyliczania uzysków paliw z ropy naftowej są uregulowane odrębnie względem zasad wyliczania zapasów obowiązkowych w zakresie paliw i płacenia opłaty zapasowej od paliw, a rozporządzenie w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej nie odnosi się do kwestii wyliczania uzysków paliw z przerobionej przez producenta ropy naftowej. Przedmiotowe rozporządzenie nie reguluje ponadto czy dany produkt naftowy jest czy nie jest paliwem na potrzeby wyliczania uzysków paliw. Kwestie te, zdaniem Wnioskodawcy reguluje Ustawa o zapasach. Wyliczania uzysków rzeczywistych paliw z przerobionej ropy naftowej dokonuje się, według Wnioskodawcy, w oparciu o wzory obliczeniowe przywołane w art. 5 ust. 3b pkt 1 i pkt 2 Ustawy o zapasach. Zgodnie z nimi wielkość przywozu ropy naftowej stanowiącą podstawę

do wyliczenia minimalnej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej pomniejsza się między innymi o ilość ropy naftowej wykorzystanej przez producenta do produkcji paliw w poprzednim roku kalendarzowym, wyliczaną w oparciu o współczynnik uzysku paliw z ropy naftowej przerobionej przez producenta w poprzednim roku kalendarzowym. Przy czym stosownie do art. 5 ust. 3c Ustawy o zapasach producent przerabiający ropę naftową stosuje własne uzyski paliw z poprzedniego roku kalendarzowego.

W związku z powyższym Wnioskodawca przyjął stanowisko, że w przypadku jeżeli produkty, które producent wytwarza w wyniku przerobu ropy naftowej spełniają definicję paliw zawartą w Ustawie o zapasach, producent powinien uwzględnić je przy wyliczaniu własnych uzysków paliwowych. Ujęcie kodu CN danego produktu naftowego, nawet w trakcie roku kalendarzowego, w rozporządzeniu regulującym wykaz surowców i produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych, stanowi jedynie potwierdzenie statusu danego produktu naftowego jako paliwa. Producent, zdaniem Wnioskodawcy, nie powinien zatem zaburzać własnych wyliczeń uzysków paliwowych poprzez klasyfikację danego produktu naftowego o tych samych właściwościach fizykochemicznych odmiennie dla różnych okresów tego samego roku kalendarzowego tylko dlatego, że kod CN tego produktu naftowego nie był ujęty w rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 7 sierpnia 2020 roku w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej od początku danego roku kalendarzowego. Takie podejście, zdaniem Wnioskodawcy, stałoby w oczywistej sprzeczności z metodologią obliczania ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej, która co do zasady obejmuje okres pełnego roku kalendarzowego.

Wnioskodawca stoi na stanowisku, że metodologia obliczania uzysków paliw powinna zatem uwzględniać najbardziej aktualne uwarunkowania w zakresie klasyfikacji produktów naftowych i konfiguracji technologicznej rafinerii. Potwierdzeniem tej tezy jest konieczność corocznego aktualizowania przez producenta własnych współczynników uzysków rzeczywistych paliw

z przerobionej ropy. Analogiczne podejście, zdaniem Wnioskodawcy, dotyczy sposobu obliczania uzysków maksymalnych z przerabianej ropy. Producent jest zobowiązany utrzymywać tyle zapasów obowiązkowych ropy zamiennie za paliwa, ile aktualnie jest w stanie z niej tych paliw wyprodukować. Wynika to między innymi z art. 7 ust. 10 Ustawy o zapasach, stosownie do którego producenci aktualizują maksymalne współczynniki uzysku paliw oraz niezwłocznie dokonują korekty ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej utrzymywanych za paliwa, nie później niż do dnia 1 marca każdego roku. Wnioskodawca zwraca uwagę, że sposób wyliczania uzysków maksymalnych z przerabianej ropy, a tym samym ilości ropy naftowej utrzymywanej zamiennie za paliwa są odrębnie uregulowane w stosunku do wyliczeń wymaganej ilości zapasów obowiązkowych paliw, które co do zasady dostosowuje się do dnia 30 czerwca danego roku.

W związku z przytoczoną argumentacją, Wnioskodawca przyjął stanowisko, że jest uprawniony do uwzględniania przy wyliczaniu uzysków rzeczywistych i maksymalnych paliw za poprzedni rok kalendarzowy całej produkcji paliw w danym roku kalendarzowym zgodnie z definicją paliwa wynikającą z Ustawy o zapasach (art. 2 ust. 1 pkt 3) w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 2) Ustawy o zapasach), a tym samym może uwzględnić paliwa o kodach CN dodane w Rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 7 sierpnia 2020 roku w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej w wyliczeniach uzysków rzeczywistych obejmujących cały rok kalendarzowy, jak również uwzględnić te paliwa przy kalkulacji zaktualizowanych uzysków maksymalnych.

Biorąc powyższe pod uwagę, Wnioskodawca planuje przy wyliczaniu uzysków rzeczywistych i maksymalnych za rok 2020 uwzględnić produkcję paliw, których dotyczyła przedmiotowa zmiana rozporządzenia, za cały rok 2020, a nie od 1 września 2020 roku (tj. od dnia wejścia w życie Rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 7 sierpnia 2020 roku w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych

systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej).

Mając na uwadze opisany powyżej opis zdarzenia przyszłego, Wnioskodawca wnioskuje o potwierdzenie ze strony Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych przedstawionego stanowiska dotyczącego opisanego sposobu wyliczania uzysków rzeczywistych i maksymalnych uwzględnianych przy obliczaniu wymaganej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej czy obliczaniu ilości ropy naftowej utrzymywanej zamiennie za paliwa.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznano za prawidłowe.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.). Przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z treścią przepisu art. 34 ust. 5 udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 upp do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 – 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy

się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych, rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów. W myśl art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy o zapasach, produkcja paliw to wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), produktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Przepis art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach konstryuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw lub osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw

w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. 2018 poz. 1114), lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną.

Przywozem, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14 ustawy o zapasach, jest sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzspółnotowym w myśl przepisu art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f- m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość.

Z przepisu art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. f-m tej ustawy wynika, że paliwami są: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne rodzaje nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Artykuł 5 ust. 3b pkt 1 ustawy o zapasach stanowi, że producenci i handlowcy tworzą zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), obliczając ich ilość na dany rok kalendarzowy na podstawie produkcji paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) lub przywozu ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym, przy czym w przypadku ropy naftowej - minimalną wielkość

zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w zakresie ropy naftowej oblicza się według wzoru:

$$ZOr = \left[\frac{P-G-O}{R} \times H \right] \times W$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

ZOr - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie ropy naftowej wyrażoną w jednostkach wagowych

P - wielkość przywozu ropy naftowej i ilość ropy naftowej wprowadzonej na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych,

G - ilość ropy naftowej wykorzystanej do produkcji paliw w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych,

O - pomniejszenia odnoszące się do poprzedniego roku kalendarzowego, o których mowa w ust. 6, wyrażone w jednostkach wagowych,

R - liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym,

H - wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w liczbie dni średniej dziennej wielkości przywozu ropy naftowej, określonej w ust. 3 dla danego roku kalendarzowego,

W - współczynnik powiększenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie ropy naftowej, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), o rezerwę określoną w art. 3 ust. 4, wynoszący 1,1.

Zgodnie z art. 5 ust. 3b pkt 2 ilość ropy naftowej, oznaczonej symbolem „G”, o której mowa powyżej, oblicza się według wzoru:

$$G = P \times U$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

P - wielkość przywozu ropy naftowej i ilość ropy naftowej wprowadzonej na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego

uwolnienia w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych,

U – współczynnik uzysku paliw z ropy naftowej przerobionej przez poszczególnych producentów w poprzednim roku kalendarzowym.

W myśl art. 5 ust. 3c ustawy o zapasach, producent dokonuje obliczeń wymaganej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w zakresie ropy naftowej, stosując własne współczynniki uzysku paliw z poprzedniego roku kalendarzowego.

Zgodnie z art. 7 ust. 9 ustawy o zapasach, producenci i handlowcy, obliczając ilości ropy naftowej utrzymywanej zamiennie za paliwa, mogą stosować maksymalne współczynniki uzysku paliw możliwe do uzyskania w instalacji producenta gwarantującego przerób zamiennie utrzymywanej ropy naftowej na paliwa, potwierdzone danymi technologicznymi dla danej instalacji, uzyskane w roku poprzednim, z zastrzeżeniem że łączna suma współczynników uzysków dla poszczególnych paliw nie może przekraczać 100%.

Art. 7 ust. 9a ustawy o zapasach stanowi, że producenci wytwarzający paliwa przez przerób ropy naftowej mogą stosować maksymalne współczynniki uzysku paliw możliwe do uzyskania we wszystkich instalacjach zintegrowanych technologicznie w ramach zakładu produkcyjnego będącego rafinerią ropy naftowej, w tym w instalacjach będących własnością innych producentów wchodzących w skład jednej grupy kapitałowej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości z zastrzeżeniem, że:

- 1) łączna suma współczynników uzysku dla poszczególnych paliw nie przekroczy 100% oraz
- 2) zostanie zawarta umowa zobowiązująca członka grupy kapitałowej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, którego produkcja ma zostać uwzględniona przy ustalaniu maksymalnego współczynnika uzysku paliw, do przerobu produktów naftowych na komponenty lub paliwa w czasie

zapewniającym producentowi wytwarzającemu paliwa przez przerób ropy naftowej wykonanie jego zadań dotyczących interwencyjnego uwalniania zapasów interwencyjnych, zawierająca w szczególności postanowienia dotyczące ceny i miejsca wydania komponentów lub paliw.

Jak wskazano powyżej paliwami w rozumieniu ustawy o zapasach są produkty naftowe wymienione w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. f-m określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.) tj. gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne rodzaje nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe. Zatem paliwami w rozumieniu ustawy o zapasach będą te produkty, które spełniają definicje zawarte w rozporządzeniu o statystyce energii.

Rozporządzenie wydane na podstawie delegacji ustawowej określonej w art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach, określa szczegółowy wykaz surowców i produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych, wykaz surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii oraz paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej – biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

Rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 7 sierpnia 2020 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących

podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej, które określa kody CN produktów naftowych stanowi zatem narzędzie systematyzujące i terminologiczne.

Natomiast definicja ustawowa „paliw” zawarta w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach skonstruowana została w sposób polegający na bezpośrednim odesłaniu do rozporządzenia w sprawie statystyki energii, w wyniku czego posiadanie przez dany produkt właściwości określonych w tym rozporządzeniu stanowi obligatoryjną przesłankę do uznania go za paliwo.

Jak wynika z powyższego, decydujące dla uznania danego produktu naftowego za konkretne paliwo w rozumieniu ustawy o zapasach jest spełnienie przez ten produkt warunków określonych w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008 r. z późn. zm.).

Zatem, biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, że jeżeli będące przedmiotem produkcji przez Wnioskodawcę produkty naftowe spełniają definicję legalną paliw, zawartą w ustawie o zapasach, to Wnioskodawca będzie miał prawo do wyliczania uzysków rzeczywistych i maksymalnych uwzględniając produkcję paliw za cały 2020 rok, bez względu na fakt, że kody CN tych paliw zostały dodane do szczegółowego wykazu surowców i paliw, od których tworzy się zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw oraz uiszcza opłatę zapasową na mocy rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 7 sierpnia 2020 roku w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej.

Producent obliczając własne współczynniki uzysku paliw, może uwzględniać ilość wszystkich paliw wytworzonych z przerobionej ropy naftowej z poprzedniego roku kalendarzowego.

Tym samym stanowisko Wnioskodawcy, zgodnie z którym przy wyliczaniu uzysków rzeczywistych i maksymalnych za rok 2020 zamierza uwzględnić produkcję paliw wyprodukowanych w całym 2020 roku bez względu na fakt, że kody CN tych produktów zostały objęte dopiero

rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 7 sierpnia 2020 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców i produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej, które weszło w życie z dniem 1 września 2020 r. jest prawidłowe.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego we wniosku przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Klimatu i Środowiska, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Zgodnie z art. 136 § 2 k.p.a., jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarta w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 136 § 4 k.p.a. przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

Otrzymują:
Egz. 1 – adresat (ZPO+KPA);
Egz. 2 i 3 – aa.